

Anca Neculce- Maximilian

Spectacolul de la Constanța s-a terminat. Giaccinta din „Vilegiatura” de Goldoni a redevenit prozaică de lucidă.

Debut : 1960 la Timisoara. Acum e unul din capetele de afiș ale teatrului ploieștean, ceea ce n-o împiedică să facă naveta. Escale preferate : Teatrul de Stat din Constanța și Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția română.

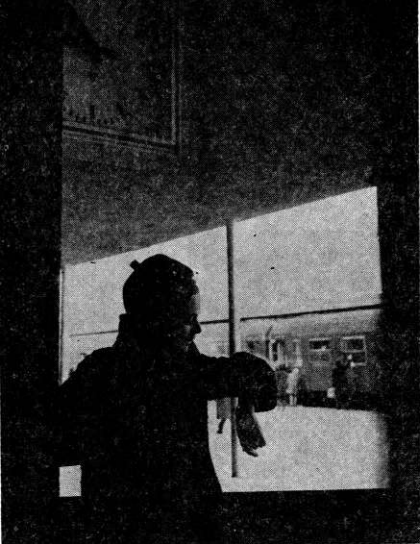
Ultima cronică i-a fost scrisă de juriul Festivalului National de Teatru — 1969 care i-a conferit un premiu de interpretare pentru rolul Silviei din „Acești îngeri tristi” de D. R. Popescu.

Dar s-o cunoaștem pe Anca Neculce-Maximilian dincolo de scenă, nu cînd își citește scrisorile de la admiratorii săi; nu cînd își face gimnastica de dimineață; nu cînd... Mai bine să lăsăm imaginile cotidiene să treacă dincolo de scenă.

— Mai am timp să mîncînc ?

S-ar părea că a venit prea devreme la gară. Vă asigur că doarme. Douăzeci de minute înseamnă, uneori, foarte mult.

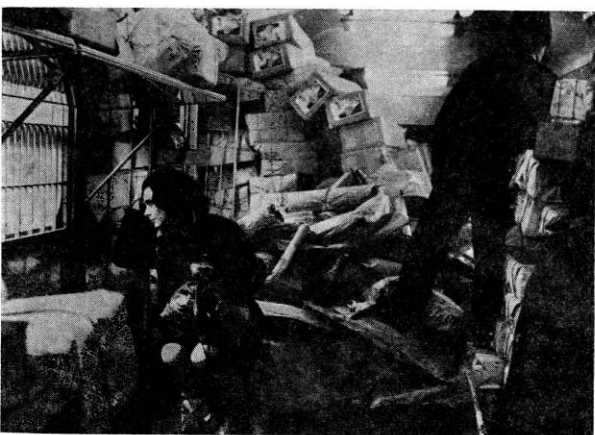

Neîncredere în ceasurile gărilor? S-ar putea. E și un gest reflex.

Originală cu orice preț? Nu! Peste câteva minute pleacă trenul de Tg. Mureș... Trebuie să-l prindă.

Ce-i drept nu-i prea confortabil. Noroc că-i cald în vagon.

Un nou rol? Nu! E în așteptarea trenului de Ploiești, unde repetă în „O familie îndoliată” de Branislav Nușici.

*În sfârșit! Nu mai aleargă! E
duminică, e liberă, e din nou
acasă, și, admirația pentru Emi-
nescu îi atrage pașii spre acest
loc liniștit. Și... marea e atât de
aproape.*

*Obişnuită cu distanțele, un drum
pînă la Mamaia e o simplă ►
plimbare*

*„Călăuzind singurătăți
De mișcătoare valuri”*

În loc de concluzii :

luni: repetiție la Plo-
iești :

marți și miercuri : spec-
tacol la Tg. Mureș —
secția română — „Acești
îngerși triști” de D. R.
Popescu :

joi : din nou la Ploiești
— repetiție ;

vineri : spectacol la
Constanța cu „Vilegiatura”
de Goldoni ;

sîmbătă : iar la Plo-
iești — repetiție ;

duminică : înapoi la
Constanța. Liberă să ad-
mire marea pînă luni.

